

[Hans Toff.]

Jeg kan til slut sige, at det konservative folkeparti i hvert fald vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet. Vi stiller os positivt over for hensigten, de intentioner, der ligger bag forslaget om at koordinere den samlede planlægning herhjemme. Vi er kritiske over for enkelte dele af forslaget — over for landsplandirektiverne må jeg måske endog sige meget kritiske, og over for den yderligere administration, der kan ligge i forslaget, er vi også kritiske. Men som sagt, vi er parate til og positive over for at medvirke til en fornuftig løsning.

Burgdorf: Jeg ønsker med nogle få ord, da der er to forslag til debat her i dag, at sige noget om venstres forslag til folketingsbeslutning. Vi har jo tidligere behandlet dette forslag, og jeg kan henvise til, hvad jeg dengang sagde.

Ligesom dengang opfordrer forslaget til oprettelse af lokaliseringsråd, som skal være rådgivende og yde lokal bistand og anden lokaliseringsvejledning til institutioner og erhvervsvirksomheder. Det synes faktisk at være sket på nogen måde med det lovforslag fra regeringen, som er til behandling her, i hvert fald overlapper forslagene i nogen måde hinanden.

Jeg må også slå fast, som det tidligere er gjort her, at det er ganske udmærket med planlægning, for helt uden planlægning kommer det hele til at bero på tilfældigheder, og det kan et moderne samfund ikke være tjent med. Planlægning er et gode, men planløs planlægning er næsten det værste, man kan tænke sig, og når man så oven i købet planlægger oven i og ved siden af hinanden, er det da helt galt.

Det er nok muligt, at det forslag, som her foreligger, kan afbøde og rette nogle af de skævheder, som erhvervsmæssigt og befolkningsmæssigt faktisk er opstået i vort land i de senere år. Jeg tror imidlertid ikke, det afhænger af flere råd, kommissioner eller udvalg; det er ikke det, der er brug for på disse områder. Hvis bare de, vi havde, kunne få lov til at arbejde nogenlunde uforstyrret, så ville mange af problemerne løse sig selv. Jeg har sagt det før, men jeg vil gerne sige det her igen: lad det så højt priste og meget omtalte, men lidet brugte lokale selvstyre få frie hænder til at klare tingene i

deres egne områder, så vil det gå meget bedre. Det kan ikke være rigtigt, at man ved cirkulærer og direktiver fratager disse instanser mulighed for på en naturlig og ønskelig måde at fremme en udbygning af de tyndt befolkede områder i vort land. Her tænker jeg særlig på de større og de mindre landsbyer, som er i klemme i disse år, og som går en stille kvælningsdød i møde, hvis ikke der sker noget på dette område snart.

Det er en kendt sag, at mange mennesker i dag ønsker at bo i disse områder, men er forhindret i at bygge og etablere sig dér netop på grund af de restriktioner, vi har på disse områder. Jeg har hørt, at boligministeren tænker på at udfærdige et nyt cirkulære angående by- og landzoneloven, som skulle ændre forholdene her. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge ministeren, hvornår vi kan forvente dette cirkulære som en realitet.

Men når dette er sagt, vil jeg gerne tilføje, at vi meget gerne i det konservative folkeparti vil drøfte de problemer, som rejses med de forslag, vi drøfter her i dag. Planlægning ude omkring kan blive indviklet, men det er sikkert nødvendigt, og vi vil gerne gå med ind i debatten.

Holger Hansen: Det er et mærkeligt forslag, der her er lagt på bordet fra regeringen. Et forslag, der synes at vise, at ministeren har haft en dårlig samvittighed over for problemet planlægning og ikke rigtig har vidst, hvordan han skulle få denne dårlige samvittighed afhjulpet. Han har lagt et forslag på bordet om en lands- og regionplanlægning, hvor indholdet, for så vidt angår landsplanlægningen, er meget, meget pauvert, og hvor indholdet er sammenfattet i formålet, som det er skitseret i § 1, men hvor han ikke tager stilling til, efter hvilke retningslinjer, efter hvilke principper en sådan landsplanlægning skal finde sted.

Den centrale bestemmelse i lovforslaget er jo § 4, hvorefter ministeren for planlægning — og det vil i øjeblikket sige boligministeren — efter forhandling med de ministre, hvis sagsområder særlig berøres, som led i landsplanlægningen kan bestemme, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for regionplanlægningen. Ministeren har ikke i lovforslaget forsøgt at angive, hvad disse nærmere angivne forudsætninger